

Autor: **Josep Guinovart** (Barcelona, 1927 - Palafrugell, 2007)

Títol: Composició

Data: 1962

Tècnica: Tinta sobre paper

Mides: 25x18 cm

Fundació Municipal Joan Abelló

Número de registre: 438

Signat i datat angle inferior dret

Bibliografia de llibres específics

La Mirada de l'artista, Fundació Municipal Joan Abelló, Mollet del Vallès, 1999.
Pàgina 134

Volum 9 (2001), *Art de Catalunya, Pintura moderna i contemporània*, Barcelona,
Edicions L'isard. ISBN 84-89931-19-4

Volum 16 (2002), *Art de Catalunya, Art i arquitectura d'avui. La Veu dels artistes*,
Barcelona, Edicions L'isard. ISBN 84-89931-24-0

Premis

1981- Premi Ciutat de Barcelona

1982- Premi Nacional d'Arts Plàstiques del govern d'Espanya

1983- Creu de Sant Jordi

1984- Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres, atorgat pel Govern Francès

1989- Premi Nacional d'Arts Plàstiques del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

1993- Oficial de l'Ordre de les Arts i les Lletres, atorgat pel Govern Francès

2003- L'Ajuntament d'Agramunt el nomena fill adoptiu.

JOSEP GUINOVART

Josep Guinovart ha esdevingut un dels referents de l'avantguarda catalana del passat segle. Si fem una mica de memòria biogràfica, podem destacar que Guinovart va començar a treballar de molt jove, just quan tenia catorze anys, com a pintor de parets, però ben aviat va decidir ingressar a Llotja. A l'any 1948 va realitzar la seva primera exposició a les Galeries Syra de Barcelona, i es dedicà de ple a la pintura artística a partir de l'any 1951. Un any més tard, i després d'haver contactat amb el Grup Dau al Set, amb qui va col·laborar en la il·lustració d'alguns exemplars de la revista que editaven, va guanyar una beca per anar a completar els seus estudis artístics a París.

Al tornar de la capital francesa, es va dedicar activament a l'art anomenat mural, i va fer decoracions per a obres teatrals, treballs d'il·lustració i disseny de cartells, entre d'altres. Podem destacar, per exemple, les escenografies per a *Bodas de Sangre*, de Federico García Lorca, o les il·lustracions del *Llibre de Poesies* de Salvat Papasseit. L'any 1955 va fundar, juntament amb Cuixart, Jordi Muxart, Antoni Tàpies i Tharrats l'anomenat Grup Tahüll.

Cap el 1957 va iniciar ja de forma més contundent una tendència informalista i abstracta, amb una forta presència matèrica tant per la incorporació d'objectes diversos com per l'aplicació de les tècniques del collage i l'assemblatge. Tot i així, a partir dels anys seixanta, es va allunyar de la poètica informalista per començar a realitzar obres plenes de signes i gestos que contenen una forta càrrega expressiva en el traç i el color. L'obra que presentem en aquest article és precisament d'aquest moment. Es tracta d'una composició sense títol de l'any 1962, abans de la seva imminent immersió en el món del gravat, on podem entreveure les influències de la nova estètica que els corrents abstractes i de l'informalisme varen causar en Josep Guinovart, que va començar a incorporar en aquests anys tot el potencial al seu abast dels recursos d'una manipulació lliure de la matèria i de l'objecte. És el moment en què l'autor inicia tota una sèrie d'experiències i processos creatius basats en l'experimentació amb estructures de fusta cremada, bidons, objectes reciclats, revestiments polícroms, així com la utilització d'una complexa simbologia que genera, així, un diàleg entre l'expressió plàstica i subjectiva de l'artista i el seu entorn vital, amb els seus símbols, fantasmes i contradiccions. Així també sorgiran obres com *Homenatge a Picasso* (1967) i *Homenatge al Che* (1968).

Ja a la dècada dels setanta, Guinovart utilitzarà sistemàticament materials com la sorra, el fang, la terra, la palla, el fibrociment... que donen com a resultat obres tan originals com *Tierra y rastrojo* (1976), i *Pedres i fang* (1978).

Però és a partir de l'any 1976 quan inicia una nova etapa enfront d'una tècnica que el captivà de forma absoluta: el gravat. Realitzarà així diverses edicions de litografies i aiguaforts per a l'editorial Polígrafa de Barcelona. Vull

destacar també l'autoria de *Contorn-extorn*, instal·lació tridimensional presentada el 1978 a la Galeria Maeght de Barcelona i que després passarà a formar part del fons del Museu d'Art Modern de Barcelona.

A partir d'aquest moment es succeeixen les seves exposicions a Barcelona, Madrid, Palma de Mallorca, València, París, Nova York, Basilea, Xicago, entre moltes d'altres ciutats, i participa en exposicions d'art contemporani català i espanyol, Salons, Bienal Hispanoamericana, Bienal de Venècia i d'altres certàmens internacionals d'art d'avantguarda. Per finalitzar, Guinovart ens ha llegat una obra caracteritzada per una gran contundència expressiva, per les constants de traç, gest i color que defineixen l'agitat i original món interior del seu creador, que combina una escenografia espectacular amb un llenguatge expressionista i líric.

Resumint doncs, la figura de Guinovart representa un dels referents de les avantguardes del segle XX del nostre país i que malauradament ens va deixar ara farà un any. Aquest ha estat el motiu pel qual m'he decidit a dedicar-li la fitxa d'art d'enguany a modus d'un modest homenatge envers la seva figura. Val a dir que podem gaudir de la seva obra també a Mollet, ja que la relació mantinguda a través de l'amistat amb Joan Abelló fa possible que avui s'exhibeixin al públic diverses de seves creacions en les exposicions dels fons de la Fundació Municipal Joan Abelló.

Josep Fèlix Bentz i Oliver

Historiador de l'art